

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De quatuor egregijs (vn̄de Plato Dijs gratias egit) donis, & de totidem in
Molleolum collatis eulogijs. III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

VITA THOMAE A KEMPIIS.

dicatur Tomas, veluti Tomos, id est sectio. Vnde & securis & malleolus, cum nulla in eo fuerit sectio, id est, nullum schisma, nulla à fraterna charitate diuisio, nullumq; ab hoc Malleolo murmur, & nulla querela, in toto eius conuictu, fuerit audita.

4. Porro Campi, quos in dioecesi Traiectensi habuit patriam, à capacitate sunt dicti: vnde & Capua Italica sine m. litera. Neque tamen abs re Campi dicti, quòd amplè capiant. Sed quid Thomas hoc capacius, in cuius pectore, vt in sanctiore quodam arario, omnes virtutes omnesque sacre literæ & artes bonæ (ad mensuram tamen) sunt reconditæ? Vsq; adeò, vt quicquid eloqui vellet, è sacris litteris illic reconditis de promeret: sicque ad eas alluderet: vt earum nouitius lector ab ipso primum excogitatas putaret. Hactenus de nomine.

C A P V T III.

De quatuor egregijs (vnde Plato dijs gratias egit) donis: & de totidem in Malleolum vltro collatis eulogijs.

Cicero li.
2. de natu-
ra Deorū.

1. **P**latonem illum prudentissimum, quem (vt Cicero attestatur) Philosophorum Deum quidam nuncupare non sunt veriti; Dijs gratias non vulgares egisse aiunt, quòd homo natus est, non bellua: mas, non femina: Græcus, non barbarus: Philosophus, non amusus nec indoctus. De quorum similibus, beatissimus Thomas noster, Deo Opt. Max. gratias agere potuit; & non semel egit: sed (vt mox dicam) etiam de maioribus eidem in Domino gloriari licuit.

Cap. 18.
seu vltimo.

2. Neque enim id solum Deo acceptum ferebat, aut gratias agebat, quòd homo esset, sed quòd omnino esset, dicens in Hortulo Rosarum ad semetipsum: Lauda Creatorem, qui te fecit hominem & non bestiam. Qui si muscam te fecisset, adhuc laudandus esset, & tibi bene fecisset. Non enim potest leo gloriari de fortitudine sua supra muscam & culicem: quia si leo potest altius clamare, non tamen potest tam altè volare. Significans vnique animanti quippiam in quo excellat esse datum, homini autem supra omnia.

Mat. 23.

3. Neque de hoc magnificè in animo suo triumphauit, quòd mas esset, non femina: sciens in futuro seculo (vbi neque nubent, ait Dominus, neque nubentur) nullum inter marem & feminam beatitudinis fore discrimen, multasque feminas in numeris maribus preferendas. Vnde (vt recitat in sermonibus ad Nouitios) iussus est sodalium quidam, de mysterijs Eucharistiæ hæsitans, credere, quæ Agnes, Cæcilia, & Barbara credidissent. Quam femina.

Mat. 3.
Noui

mirarum gloriam, diua Iulitta b apud Basilium magnum non ta-
cuit. Non parui tamen beneficij loco deputavit, quod dignioris
& firmiteris sexus honorem circa sua merita sortitus erat.

4. Sed neque impatientius tulit, quod non Græcos, sed Teuto
esset natus. Sciens nullum verè Christianum, & Christianis in-
stituti ornatum, ubicumque terrarum natus sit, etiam si verue-
cum in patria; in ista ratione barbarum vocari. Eamq; regionem,
in qua nasci contigit, supra ceteras florere eximia in Christum
pietate, & misit hunc monasticæ religionis amore.

5. Neque denum magnum æstimavit Philosophicum factum,
aut seculari eruditionem: sciens sine illis, modò charitatem &
pietatem colat, quemlibet supremam assequi posse beatitudinem,
multosque à sincera pietate per literas immodicas auersos. Ve-
rum quatuorculogis atque benedictionibus, iam grandior effe-
ctus, mirificè in Domino gaudis est. Primò, quod inter Christia-
nos natus, & Christianis sacris à primordio vitæ initiatus est.
Deinde, quod Christianis ortus parentibus, & iis piis ac medi-
cis. Tum, quod pueritiam atque adolescentiam suam ab optimis
viris & piensissimis contigerat institui. Ac demum, quod mona-
sticam vitam inter religiosissimos viros ageret. De quibus singu-
lis lubet altius, ad bonorum exhortationem, repetere.

CAPVT IV.

*De magnitudine beneficij Dei, quod inter Christianos
pios natus & conuersatus est.*

1. Grandior itaque factus, summi beneficij loco à D. Aurelio
Augustino doctus censuit, quod recens natus, Christiano
baptismate esset renatus: & in Christiana pietate, religione, fide,
& persuasione, & teneris vnguiculis, cum à parentibus optimis,
tum à sacerdotibus tenellæ ætatis præceptoribus institutus. Id
siquidem à bono rerum æstimatore plaris est faciendum, quam
seclusa fide obtinuisse aut Cræsi opes, aut Alexandri monarchiã,
aut Salomonis sapientiam & gloriam.

2. Nōne enim quam plurimos bonâ indole præditos, beneque
in moribus institutos, propterea perditos, quod Christiani non
essent. Nam quis (vt cæteros taceam) armauit indulgentissimæ
Barbaræ patrem in filiam, nisi mala persuasio de idolis, à maiori-
bus cultis? Quis Traianum, Decium, atq; alios principes Roma-
nos, quos aliòquid dicunt fuisse non malos, in sanctissimos, Chri-
sti martyres factis fecit? Nimirum eadem pessima de diis suis
persuasio, per quam occidendo sanctos, & vita dignissimos, ar-
bitrabantur sese obsequium præstare Deo. Infelix profectò pa-
ter, & infelices principes, sic à via veritatis aberrantes, vt quibus

exemplo 4
inter mi-
racula S.
Agnetis,
post ser-
monem
octauunt.
b Hom. 5.
in S. Iu-
littâ mar-
tyrem.